

Wielki Czwartek : Ostatnia Wieczerza Pańska

Wielki Czwartek przypomina nam Ostatnią Wieczerzę Pana z Apostołami. Jak w latach poprzednich, Jezus odchodzi Paschę wraz ze swymi uczniami. Tym razem będzie to Pascha wyjątkowa, gdyż będzie ona ostatnią przed Jego odejściem do Ojca.

29-03-2018

Jej osobliwość podkreślają mające nastąpić wydarzenia. Wszystkie momenty Ostatniej Wieczerzy ukazują majestat Jezusa, który wie, że nazajutrz umrze. W czasie Ostatniej Wieczerzy objawia się Jego wielka miłość do ludzi.

Pacha była wielkim świętem żydowskim i została ustanowiona dla uczczenia wyzwolenia narodu żydowskiego z niewoli egipskiej.

Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia – na zawsze w tym dniu będziecie obchodzić święto (Wj 12, 14). Wszyscy Żydzi byli zobowiązani do obchodzenia tego święta, żeby móc zachować żywą pamięć narodzin ludu Bożego.

Jezus zlecił niezbędne przygotowania swoim umiłowanym uczniom: Piotrowi i Janowi. Obaj przystąpili do tego z wielką starannością.

Zaprowadzili do świątyni baranka i
złożyli go w ofierze. Potem powrócili
do Wieczernika, aby go upiec.

Przygotowali wodę do obmycia nóg,
wino, gorzkie zioła, symbolizujące
gorycz niewoli i przaśne chleby,
pamiętkę tego, że z powodu nagłej
ucieczki z Egiptu nie zdążyli upiec
zakwaszonego chleba. Dołożyli
wszelkich starań, żeby wszystko było
doskonale przygotowane.

Zabiegi te przypominają nam o
konieczności starannego
przygotowania się do uczestnictwa
we Mszy świętej. Odnawia się
wówczas ta sama Ofiara Chrystusa, a
my jesteśmy jego uczniami, tak jak
Piotr i Jan.

Ostatnia Wieczerza rozpoczyna się o
zachodzie słońca. Jezus głośno
odmawia psalmy. Święty Jan w
swoim przekazie szczególnie mocno
podkreśla fakt, że Jezus gorąco
pragnął spożyć tę wieczerzę ze

swymi uczniami (por. J 13, 11).
Ewangelisti odnotowali, że podczas tych godzin dokonały się rzeczy szczególne. Miała tam miejsce rywalizacja Apostołów, którzy zaczęli się kłócić o to, kto spośród nich jest większy. Uczniowie ujrzeli też zdumiewający przykład pokory Jezusa, który czynił posługę należącą do najniższego sługi: zaczął umywać uczniom nogi. Przez cały wieczór Jezus z miłością i czułością zwracał się do swoich uczniów, nazywając ich dziećmi. „Sam zechciał związać z tym spotkaniem taką pełnię znaczenia, takie bogactwo wspomnień, tak wzruszające słowa i uczucia, tak wielkie nowatorstwo czynów i przykazań, że nigdy dostatecznie ich nie zgłębimy. Jest to wieczerza testamentu, pełna wielu uczuć i niezwykłego smutku, a również w sposób tajemniczy odsłaniająca Boże obietnice i dalekosiężne wizje. Ponad tym wszystkim unosi się śmierć, dziwne przeczucie zdrady,

porzucenia, ofiary, rozmowa urywa się, słysząc tylko nowe i nadzwyczaj słodkie słowa Jezusa, pełne najgłębszych zwierzeń, zawieszone pomiędzy życiem i śmiercią”.

To, co Chrystus uczynił dla swoich uczniów, można ująć w krótkich słowach świętego Jana: *do końca ich umiłował* (J 13, 1). Dzisiejszy dzień jest szczególnie odpowiedni, aby zastanowić się nad miłością Jezusa do każdego z nas i nad tym, jak ją odwzajemnimy. Możemy ją odwzajemnić poprzez akty zadośćuczynienia i pokuty, przez miłość do innych, przez przygotowanie się do Komunii świętej i dziękczynienie po niej, przez pragnienie wzięcia udziału we współodkupieniu przez post i pragnienie sprawiedliwości.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/wielki-czwartek-ostatnia-
wieczera-panska/](https://opusdei.org/pl-pl/article/wielki-czwartek-ostatnia-wieczera-panska/) (21-03-2026)